

Ομοφυλοφιλία και ρατσισμός

[Το πιο κάτω κείμενο παρουσιάστηκε σε εκδήλωση της επιτροπής κατά του ρατσισμού και της Κινηματογραφικής Λέσχης του ΕΚΘ την 24/2/97, στο ΕΚΘ από τον Νίκο Χατζητρύφωνα και δημοσιεύθηκε στο τεύχος 8 της Βιταμίνης Ο].

Αν «κλασσικός» ρατσισμός είναι η υποτίμηση του άλλου με πράξεις, λόγια και σκέψεις, επειδή αυτός ο άλλος έχει άλλο χρώμα δέρματος ή άλλα βιολογικά χαρακτηριστικά -βασισμένα στο DNA ή αλλού-· αν ο κοινωνικός ρατσισμός αποτελεί την υποτίμηση του άλλου με πράξεις, λόγια και σκέψεις, επειδή αυτός ο άλλος έχει διαφορετική γλώσσα ή θρησκεία, οικονομική ή κοινωνική θέση, ψυχολογία, συναισθήματα ή ερωτικό προσανατολισμό από τον ρατσιστή, τότε η υποτίμηση των ομοφυλόφιλων γυναικών και ανδρών αποτελεί ρατσισμό: «κλασσικό» ρατσισμό, όταν η ομοφυλοφιλία θεωρείται ασθένεια, βιολογική δυσλειτουργία και κοινωνικό ρατσισμό, όταν η ομοφυλοφιλία χαρακτηρίζεται ως ανηθικότητα, διαστροφή, υστέρηση της ψυχολογικής ανάπτυξης, αντικοινωνική συμπεριφορά.

Αν ο ρατσισμός ενάντια στους μαύρους είναι η έκφραση της σύγχρονης δουλείας, αν η υποτίμηση ανθρώπων με άλλη γλώσσα ή θρησκεία εκφράζει την προσπάθεια επιβολής μιας κυρίαρχης εθνικής τάξης επάνω σε μίαν άλλη, αν η υποτίμηση μιας κοινωνικής τάξης εκφράζει την επιθυμία για εκμετάλλευση της, η υποτίμηση των ομοφυλόφιλων ανδρών και γυναικών εκφράζει τα συμφέροντα εκείνων που προσδοκούν οφέλη από τον εξουσιαστικό ρόλο του άνδρα επάνω στη γυναίκα.

Κάθε τι που αμφισβητεί αυτή την κοινωνική δομή:

- τον ρόλο του δυνατού ενεργητικού άνδρα σε αντίθεση με το ρόλο της αδύναμης και παθητικής γυναίκας·
- το λεγόμενο «κύτταρο της κοινωνίας», την παραδοσιακή οικογένεια δομημένη από άνδρα, γυναίκα και περίπου δύο παιδιά·
- τον συνουσιασμό που γίνεται για τεκνοποιία και όχι από καθαρή ευχαρίστηση

έρχεται αντιμέτωπο με τον ιδιόρρυθμο ρατσισμό που υπερεκτιμά το ένα φύλο και υποτιμά το άλλο.

Οι ομοφυλόφιλοι, αντικειμενικά, εκφράζουν το αναγεννησιακό «Θεέ, είμαι εδώ, δέξου με όπως ειμαι!» και έτσι υποβαθμίζουν τους ηθικούς κανόνες της υπερτίμησης του άνδρα μαχητή και τιμωρού. Αυτό δημιουργεί την οργή των ηθικολόγων και όσων κερδίζουν ή είναι βολεμένοι με την πιο σκληρή παραδοσιακή ηθική.

Τους ομοφυλόφιλους τους χλευάζουν στο σχολείο, στην οικογένεια, στη δουλειά, στη διασκέδαση, στην οργάνωση. Το γνωρίζετε αυτό όλοι πολύ καλά, φαντάζομαι. Ο χλευασμός, άλλωστε, έχει εντοπιστεί ως τρόπος αρνητικής διάκρισης και από το Ευρωκοινοβούλιο.

Οι γονείς ντρέπονται για τα ομοφυλόφιλα παιδιά τους και ορισμένες φορές τα διώχνουν από το σπίτι. Δεν είναι αυτά υπερβολές, είχαμε πρόσφατα σχετική βιντεοσκοπημένη [περίπτωση]. Έχουμε εκδιώξεις ομοφυλόφιλων από τις δουλειές τους, όπου συνήθως οι ομοφυλόφοβοι κυνηγοί τους προβάλλουν ψευδείς λογους απόλυσης. επιβεβαιώνοντας έτσι ότι οι ίδιοι οι ομοφυλόφοβοι είναι αυτοί που κάνουν «πουστιές»,

προς ίδιον όφελος.

Υπάρχει ακάμην και πολιτικό κόμμα -προοδευτικό σε αρκετές του θέσεις- που διαγράφει τους ομοφυλόφιλους από μέλη του και έχει μάλιστα επικυρώσει αυτή τη θέση του από συνέδριο του. Κατι ύποπτο συμβαίνει, όταν λένε ότι δεν έχουν επεξεργαστεί σχετικές θέσεις και γι' αυτό δεν μπορούν να τοποθετηθούν.

Κι ας πάμε σε επιπλέον γεγονότα:

Υπάρχει ο ΕΟΤ, που δεν αποδοκιμάζει ξενοδόχους, όταν οι ξενοδόχοι αυτοί αρνούνται την ενοικίαση φαρδύκλινων κλινών σε άτομα του ίδιου φύλου. Αρνείται ο ΕΟΤ να ερμηνεύσει σχετικά τον κώδικα σχέσεων ξενοδόχου-πελάτη.

Υπάρχει ο ΕΛΤΑ που επέβαλλε πρόστιμο παρακράτησης μισθού σε άνδρα υπάλληλο, επειδή αυτός συζούσε με άλλον άνδρα: το έγγραψε η Καθημερινή.

Υπάρχει η επίσημη ορθόδοξη εκκλησία που υποτιμά κατ' εξακολούθηση τους ομοφυλόφιλους και αποτελεί σήμερα τον κύριο θεωρητικό εκφραστή της υποτίμησης της ομοφυλοφιλίας. Η Εκκλησία ευλογεί γιδια, πρόβατα, χωράφια, ώστε αυτά να ευδοκιμήσουν, αλλά δεν ευλογεί την αγάπη μεταξύ δύο ανθρώπων του ίδιου φύλου, ώστε αυτοί να συμβιώσουν αρμονικά.

Τελος, ας αναφερθώ στις προτάσεις του Ευρωκοινοβουλίου το 1992 προς τις εθνικές κυβερνήσεις, προτροπές οι οποίες σήμερα στηρίζουν διεθνώς τους ομοφυλοφίλους στον αγώνα τους για μια κοινωνία χωρίς διακρίσεις. Το Ευρωκοινοβούλιο ζητά:

1. Να μην υπάρχουν νόμοι που διακρίνουν αρνητικά την ομοφυλοφιλία. Στην Ελλάδα αυτό σημαίνει να μη διακρίνονται αρνητικότερα οι ομοφυλοφιλικές λεγόμενες «ασελγείς» πράξεις από τις ετεροφυλοφιλικές, να μην απαγορεύεται η ανδρική πορνεία.
2. Να θεσπιστεί ο πολιτικός ομοφυλοφιλός γάμος.
3. Να συνεργάζεται το κράτος με τις ομοφυλοφιλικές οργανώσεις για την απάλειψη αρνητικών διακρίσεων.
4. Να υπάρξουν ρυθμίσεις για την ουσιαστική ισότητα των ομοφυλόφιλων στο σχολείο και στη φυλακή.

Στην πόλη μας, η Επιτροπή Κατά του Ρατσισμού στηρίζει το διάλογο για την ομοφυλοφιλία, όπως και για άλλα θέματα κοινωνικού ρατσισμού και αποκλεισμού. Στο «Αλφαβητάρι κατά του ρατσισμού», που διανέμεται δωρεάν, μπορείτε να ενημερωθείτε σχετικά. Η Σύμπραξη Κατά της Ομοφυλοφοβίας, συμμετέχοντας στην Επιτροπή Κατά του Ρατσισμού, αποτελεί στήριγμα των ομοφυλόφιλων γυναικών και ανδρών στην πόλη μας. Και οι δύο, τόσο η Επιτροπή όσο και η Σύμπραξη, ζητούν τη συνεργασία μαζί σας. Μη διστάσετε. Η κοινωνία δεν αλλάζει μόνη της, εμείς πρέπει να την εξανθρωπίσουμε. Όχι αύριο, τώρα ας αρχίσουμε.